

forbløffet over, at et ændringsforslag fra Dansk Folkeparti, som ingen kunne have noget at indvende imod, blev overtaget af ministeren og stillet af ham som ændringsforslag. Det syntes vi i øvrigt var ganske fortræffeligt, for så var man sikker på, at det kom igennem, hvorefter forligskredsen sagde, at alle ændringsforslag fra mindretallet blev afvist.

Jeg blev klar over, at sådan er spillet på Christiansborg, og sådan har det også været i det her tilfælde. Men jeg kan godt undre mig en lille smule, når man oplever, at da fru Karen Klint har fremsat sit ændringsforslag, og alle vi andre synes, det er en ganske udmærket idé, som vi da egentlig med glæde vil tage imod, og kirkeministeren også finder det ganske fortræffeligt og fremsætter det som sit eget ændringsforslag, så kan man læse i pressen, at nu har et flertal i Folketinget tvunget kirkeministeren til at afstå fra at gribe ind i den folkekirkelige ligning.

Jeg kunne godt lide at vide, hvem her i salen der eventuelt er fadder til den pressefremstilling, eller om det er en opfindelse, som det kristeligste af alle dagblade selv har gjort.

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Ja, det er så det sidste indlæg, der bringer mig herop igen, det er jo ikke for at få en lang debat om det.

Jeg tror såmænd heller ikke, at kirkeministeren selv personligt har skrevet den pressemeddelelse, som jeg så på Ritzau kl. godt 18 samme eftermiddag, hvor tingene var faldet på plads, men når jeg reagerer på det, så er det faktisk, fordi vi meget tidligt i forløbet spurgte ministeren, om ministeren selv ville fremsætte forslaget, og det fik vi nej til.

Så bad vi om teknisk bistand til det, og det var først der, at det ligesom gik op for alle, at der var et flertal for det. Jeg synes, det er fint, at vi har det samarbejde, at en minister kan overtage det, vi laver i et udvalg, men så skal man måske bare lade være med at prale på det forkerte tidspunkt.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Fru Margrete Auken som ordfører.

Kl. 13.25

Margrete Auken (SF):

Jeg kan ikke helt dele begejstringen for det her forslag. SF har lavet et betænkingsbidrag, som afstedkom, at folk kontaktede mig og spurgte,

hvordan det dog kunne gå til, at vi ikke stemte imod på den baggrund. Og det er også lidt underligt, for jeg er faktisk overbevist om, at vi har ret i den kritik, at det her forslag medfører en voldsom bureaukratisering, ved at man flytter et fornuftigt system, der fungerer på regionalt niveau, ud på lokalt niveau med alle de opgaver, der følger med, men uden de ressourcer, der skal følge med, hverken penge eller ekspertise, og fordi provsterne bliver små kontorchefer, der skal klare en frygtelig masse af den slags administrativt arbejde. Der skal bygges enormt meget op.

Det er det, som en har kaldt dekoncentration, fordi magten stadig væk ligger i Kirkeministeriet, det er rekursmyndigheden osv. Der er ikke sluppet noget. Men så har man altså lagt det ud til det lokale niveau under dække af, at man giver mere frihed. Det ord kan virkelig misbruges.

Hvis der var flere penge til det sjove, så kunne man jo sige det, men det er der ikke. Der er flere opgaver, som skal løses, og som man maser de arme mennesker med derude. Nu ved jeg godt, at der kommer nogen op og siger: Nu er jeg vel nok hoven over for menighedsrådsmedlemmerne, og er de ikke dygtige nok osv.? Jamen det har ikke noget med det at gøre. Man kunne ikke andre steder i statsforvaltningen lægge opgaver ud uden at sørge for, at der også var folk, altså administratorer og sådanne kyndige folk, der kunne de her ting.

Hvis man lægger det ned over hovedet på almindelige folkevalgte uden at give dem noget med, så betyder det, at mange af dem taber modet. Jeg tror, vi får endnu sværere, end vi har i dag, ved at få folk til at påtage sig menighedsrådsarbejde, endnu sværere end vi har i dag, og vi har svært ved at få folk til det i dag.

Derudover siger man, at nu må de selv i det store og hele klare det, og det betyder så, hvad der fremgik meget klart af en deputation, vi havde fra Kirkefonden, at så narrer de kloge de mindre kloge. For der er jo nogle menighedsråd, der godt kan det her, der har kompetence. Der sidder folk, der er meget trænet i disse sager, og de vil jo så være dem, der står forrest, når man skal have fordelt sagerne i de meget løse procedurer, der er.

Der er jo ikke tale om, at der sker en forenkling. Det er stadig væk hamrende indviklet. De medlemmer herinde, der har siddet i et menighedsråd og lavet budgetter eller har siddet i et procedureudvalg, kan måske gøre rede for,